

hvis den pågældende selv udrejser eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.

Udlændinge, der har ansøgt om asyl i et andet Schengenland, og som er overført til Danmark efter reglerne i Dublin-konventionen, fordi Danmark er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen under henvisning til, at Danmark har udstedt visum til den pågældende, er ligeledes omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det er en betingelse, at den pågældende har medvirket til asylsagens oplysning, herunder politiets fastlæggelse af den pågældendes identitet og rejserute, jf. udlændingelovens § 48 e, stk. 2, om politiets fastlæggelse af udlændingens identitet, rejserute mv. i forbindelse med den indledende asylsagsbehandling. Dette betyder bl.a., at den pågældende som altovervejende hovedregel skal have afleveret sit nationalitetspas isat visummet, som den pågældende er indrejst i kraft af, til politiet.

Det er endvidere en betingelse, at udlændingen enten selv udrejser eller medvirker til at udrejse uden ugrundet ophold.

Meddeler Udlændingestyrelsen eller Flygtninge-nævnet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, pålægges udlændingen at udrejse straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 1. pkt. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejse-risten, herunder i forbindelse med en ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 2. pkt., jf. stk. 4.

En udlænding, der har fået endeligt afslag på en ansøgning om asyl efter udlændingelovens § 7, har pligt til selv at udrejse af landet, jf. udlændingelovens § 30, stk. 1.

Udlændinge, der er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, og som sandsynliggør, at den pågældende selv er udrejst i overensstemmelse med pligten i udlændingelovens § 30, stk. 1, vil således kunne få visum igen efter den sædvanlige praksis, der gælder for ansøgere af den pågældende nationalitet.

Udlændinge, der er meddelt afslag på asyl af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, og som medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, vil ligeledes kunne få visum igen efter den sædvanlige praksis, der gælder for ansøgere af den pågældende nationalitet.

Vurderingen af, om udlændingen medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold, svarer til den vurdering, der skal foretages ved afgørelsen af, om en udlænding

medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold på en sådan måde, at den pågældende kan få hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter udlændingelovens § 43 a, stk. 2, samt den vurdering, der skal foretages i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, 3. pkt. om, at udgifterne til udsendelsen afholdes endeligt af statskassen, hvis den pågældende medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.

Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 24.

I vurderingen skal således bl.a. indgå, om udlændingen i forbindelse med politiets udrejsekontrol har tilkendegivet at ville medvirke til udrejsen og har underskrevet en erklæring herom. Det kan i den forbindelse tillægges en vis betydning, om udlændingen ved politiets udrejsekontrol kan godtgøre, at den pågældende har søgt at overholde det pålagte udrejsepålæg, men at det endnu ikke har været muligt at udrejse, og at dette ikke beror på udlændingens egne forhold. Endvidere skal det indgå, om udlændingen efterfølgende aktivt medvirker til udsendelsesbestræbelserne, herunder om udlændingen efter anmodning underskriver nødvendige ansøgninger om rejselegitimation mv. og frivilligt møder frem på hjemlandets repræsentation eller lignende, hvis dette er nødvendigt for udrejsen. Det skal endvidere indgå i vurderingen, om udlændingen løbende holder sig i kontakt med politiet med henblik på at fremme udrejsen. Endelig skal det indgå i vurderingen, om udlændingen udrejser af landet, så snart forudsætningerne herfor er til stede.

Har udlændingen ikke aktivt medvirket til udrejsen, har udlændingen søgt at forsinke udrejsen eller har forsinket udrejsen, f.eks. ved at indgive ansøgninger om opholdstilladelse på andet grundlag eller anmodninger om genoptagelse af asylsagen uden at der er grundlag herfor, vil udlændingen normalt ikke kunne anses for at have medvirket til udrejsen uden ugrundet ophold. Det vil dog kunne indgå i vurderingen, om den manglende medvirken eller forsinkelsen af udrejsen er undskyldelig eller bagatelagtig.

Til nr. 4

Udlændingelovens § 22, nr. 6, indebærer en udvidet adgang til udvisning ved dom ved overtrædelse af de i bestemmelsen nævnte straffelovsbestemmelser i forhold til det almindelige system i udvisningsreglerne, hvorefter der opnås en øget beskyttelse mod udvisning ved dom, jo længere tid udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet, eller hvis udlændingen har opholdstilladelse som flygtning.

Det foreslås, at § 22, nr. 6, ændres, således at overtrædelse af straffelovens § 215 om unddragelse af for-